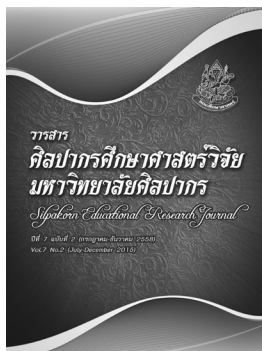

บทบรรณาธิการ

ปัจจุบันการวิจัยได้มีบทบาทอย่างมาก ในการจัดการเรียนการสอน มหาวิทยาลัย อีกทั้งยังเป็นภาระหน้าที่ของคณาจารย์ผู้สอนในระดับอุดมศึกษาที่ต้อง ปฏิบัติตามตามภารกิจทั้ง 4 ประการของมหาวิทยาลัยให้ครบถ้วน ได้แก่ การเรียน การสอน การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม นอกจากนี้ การวิจัยยังได้มีบทบาทในหลายเรื่องทั้งในด้านการแสดงถึงคุณภาพของสถาบัน การศึกษาดังกล่าว ภารกิจด้านการประกันคุณภาพการศึกษา การสร้างและผลิตองค์ ความรู้ใหม่ให้กับสังคม การกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ การมีคุณสมบัติครบถ้วน ของอาจารย์ในการเป็นผู้รับผิดชอบและอาจารย์ประจำหลักสูตรก็ตาม ซึ่งเป็นสิ่งแสดงความเชี่ยวชาญของ อาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน จะเห็นการวิจัยมีบทบาทอย่างมากในแทบทุกภารกิจของ มหาวิทยาลัย ดังนั้นคณาจารย์ทุกท่านที่สอนในระดับอุดมศึกษาจะต้องทำวิจัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการ ปฏิบัติงานในชีวิตประจำวันอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับทิศทางการแก้ไขปัญาและการพัฒนาประเทศทุกสิ่งทุก อย่างอยู่บนฐานของการวิจัย จึงจำเป็นที่นักวิจัยจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับหลักจรรยาบรรณทางการวิจัยเพื่อช่วย ใ้งานวิจัยมีความถูกต้องตามระเบียบวิธีวิจัยแล้ว ยังต้องคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากกระบวนการวิจัย หรือผลเสียที่จะเกิดขึ้นจากผลการวิจัย ดังนั้นทั้งคณาจารย์และนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา จึงจำเป็นต้อง เรียนรู้เกี่ยวกับ “จริยธรรมการวิจัยในคน” เพื่อจะได้ทำวิจัยได้อย่างถูกต้อง ไม่ให้เกิดผลเสียกับผู้ที่ เกี่ยวข้องกับงานวิจัย และการให้ความสำคัญกับศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้ถูกวิจัย ดังจะเห็นได้ว่า หลายหน่วยงานพยายามที่จะปลูกฝังความรู้และค่านิยมที่ถูกต้องเกี่ยวกับวิจัยในคน เพื่อยกระดับมาตรฐาน ทางการวิจัยให้สูงขึ้น เพราะฉะนั้นในอนาคตการวิจัยต่างๆ จะต้องได้รับการรับรองเกี่ยวกับจริยธรรมทางวิจัย ในคน สำหรับผู้ที่ทำวิจัยในทุกระดับและทุกองค์กร เพื่อเพิ่มคุณภาพ คุณค่าและมูลค่าของงานวิจัยที่สูงขึ้น ในส่วนของวารสารการวิจัยเองก็ตามซึ่งถือว่าเป็นกระบวนการปลายทางของงานวิจัยที่สะท้อนถึงคุณค่า และการนำไปใช้ประโยชน์จากงานวิจัย ก็พึงต้องระมัดระวังในการตีพิมพ์ผลงานวิจัยที่ขัดกับหลักจริยธรรม ทางการวิจัยในคนด้วยเช่นกัน พบกันฉบับหน้าครับ

รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรศักดิ์ อุ่นอารมย์เลิศ
บรรณาธิการ